

Sygn. akt VI RCa 247/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert

Sędziowie: SO Waldemar Pałka

SR del do SO Andrzej Hinz (spr.)

protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. Ł.**

przeciwko **K. Ł.**

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 16 września 2016 roku

sygn. akt III RC 119/16

oddala apelację.

Sygn. akt: VI RCa 247/16

UZASADNIENIE

Powód T. Ł. domagał się ustalenia, że jego obowiązek alimentacyjny względem córki ustalony ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie III RC 496/10 w wysokości po 800,- zł miesięcznie wygaś z dniem wniesienia pozwu. Żądał również zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że od dłuższego czasu nie ma kontaktu z córką, nie wie czy córka kontynuuje naukę, gdyż ta odmawia mu udostępnienia w tej mierze wiarygodnych informacji. Dodał, że portali społecznościowych w Internecie wynika, że sytuacja materialna córki musi być lepsza niż jego, gdyż odbywa ona liczne egzotyczne podróże zagraniczne. Stąd też jego zdaniem pozwana jest w stanie sama zaspokajać swoje potrzeby, bez oczekiwań finansowych od swoich rodziców.

(k. 2-3)

(...)odpowiadając na pozew wniosła o jego oddalenie w całości.

(k. 15)

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z dnia 16 września 2016r w sprawie III RC 119/16 oddali powództwo powoda.

Sąd Rejonowy ustalił, iż powód wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 29 kwietnia 2011r w sprawie III RC 496/10 został zobowiązany do lożenia na rzecz córki K. Ł. tytułem podwyższonych alimentów kwot po 800,- zł miesięcznie.

Sąd ustalił, że pozwana jest już pełnoletnia – urodziła się (...) W okresie od października 2010r do lutego 2015r pozwana studiowała na Politechnice G. na kierunku (...). Jednocześnie równolegle w październiku 2012r rozpoczęła studia na Uniwersytecie M. K. w B. w C. (...) i w celu kontynuowania nauki podróżowała pomiędzy tymi miastami. Dzięki dobrym wynikom w nauce i osiągnięciom sportowym korzystając z programu (...) pozwana przeniosła się z uczelni w B. na G. Uniwersytet (...) na kierunek(...), gdzie kontynuuje naukę. Planowany koniec nauki przypada na 31 marca 2018r. Dodatkowo w lutym 2015r pozwana podjęła studia stacjonarne II stopnia na Politechnice G. na Wydziale (...)i (...)na kierunku (...).

Odnosząc się do możliwości zarobkowych i majątkowych powoda oraz jego sytuacji osobistej Sąd Rejonowy ustalił, że nadal mieszka on w (...). Sąd ustalił, że stan zdrowia powoda uległ pogorszeniu, oraz że zrezygnował on z prac dorywczych. Sąd wskazał, że powód otrzymuje emeryturę w Polsce w wysokości 1.600,- zł miesięcznie. Sąd ustalił, że pozwany ma obecnie na utrzymaniu tylko jedną córkę, i posiada środki finansowe umożliwiające dalsze jej alimentowanie.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że powództwo z jakim wystąpił powód nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przywołując treść art. 133 § 1 kro. Art. 133 § kro oraz art. 138 kro Sąd Rejonowy uznał, że nie zaszła taka zmiana okoliczności, która uzasadniałaby ustalenie, że obowiązek powoda wobec córki wygasł. Przede wszystkim Sąd podkreślił, iż pomimo osiągnięcia pełnoletniości pozwana uczy się na studiach dziennych, zwiększa swoje umiejętności i kwalifikacje. Stąd też obowiązek powoda powinien trwać do chwili usamodzielnienia się pozwanej i to niezależnie od osiągniętego przez nią już wieku. W dalszej kolejności Sąd wskazał, iż powódka jest bardzo zaangażowana w zdobycie jak najwyższych kwalifikacji i umiejętności, dokłada wszelkich starań w celu zdobycia wykształcenia umożliwiającego jej w przyszłości podjęcie zatrudnienia, które pozwoli jej na usamodzielnienie się. Sąd wskazał, że pozwana równolegle studiowała dwa kierunki i to w odległych od siebie ośrodkach akademickich – jeden kierunek skończyła, a dzięki osiągnięciom naukowym i sportowym zdołała kontynuować naukę na drugim kierunku na Uniwersytecie (...) w G., gdzie edukacja kończy się w marcu 2018r. Dodatkowo powódka rozpoczęła jeszcze w 2015r naukę na studiach II stopnia na kolejnym kierunku. Zdaniem Sądu postawa powódki dowodzi, iż nie zachodzą okoliczności z art. 133 § 3 kro, gdyż dokłada ona starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy uznał, że również sytuacja materialna powoda pozwala mu na dalsze wywiązywanie się przez niego z obowiązku alimentacyjnego wobec córki. Zdaniem Sądu – pomimo pogorszenia stanu zdrowia i rezygnacji z dorywczych prac - powód posiada po temu środki finansowe, tym bardziej, że posiada również emeryturę w Polsce w wysokości 1.600,- zł miesięcznie. Sąd podkreślił, że alimenty jakie łoży on obecnie na utrzymanie córki odpowiadają zaledwie połowie jego emerytury w Polsce, a zatem są adekwatne do jego możliwości finansowych.

W konsekwencji Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki z art. 138 kro do uchylecia obowiązku alimentacyjnego powoda względem córki i powództwo należało oddalić.

(k. 62,65-67)

Od powyższego wyroku apelację wniósł powód zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) obrazę prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegający na wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego nie wynikających, a nadto sprzecznych z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania poprzez błędną analizę materiału dowodowego skutkującą przyjęciem, iż:

a) pozwana pomimo posiadania specjalistycznego wykształcenia – tytułu inżyniera chemii nie może samodzielnie się utrzymać bez ukończenia studiów farmaceutycznych

b) powód otrzymując 1.600,- zł miesięcznie emerytury jest w stanie bez uszczerbku dla niego i jego żony łożyć na utrzymanie córki 800,- zł miesięcznie pomimo wysokich kosztów utrzymania oraz braku możliwości podjęcia zatrudnienia związanego z poważnymi problemami zdrowotnymi

2) obrazę prawa materialnego tj

a) art. 133 § 1 kro poprzez jego niezastosowanie i ustalenie, że pozwana nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, podczas, gdy od 13 lutego 2015r posiada specjalistyczne wykształcenie – tytuł inżyniera (...)

b) art. 133 § 3 kro poprzez błędną jego wykładnię polegającą na przyjęcie, że kontynuacja nauki na odmiennym kierunku (...)w systemie dziennym, po wcześniejszym uzyskaniu wykształcenia inżyniera (...) stanowi o dokonywaniu przez pozwaną starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się gdy:

- nie stanowi to kontynuacji wcześniej obranego kierunku studiów

- studia odbywają się w systemie dziennym, co uniemożliwia podjęcie pracy w pełnym wymiarze

3) art. 138 kro poprzez jego niezastosowanie i ustalenie, że nie doszło do zmiany stosunków umożliwiających wygaszenie ciężącego na powodzie obowiązku alimentacyjnego, podczas, gdy zmiany takie zaszły i po stronie pozwanej, która uzyskała już specjalistyczne wykształcenie, jak i po stronie powoda, którego sytuacja zdrowotna i materialna uległa pogorszeniu

W oparciu o podniesione zarzuty wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie żądań powoda i ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej ustał z dniem wniesienia pozwu.

(k. 74-79)

Odpowiadając na apelację powoda pozwana wniosła o jej oddalenie w całości . W uzasadnieniu wskazała, że kontynuacja nauki na studiach (...) w połączeniu z ukończoną (...) (I stopnia) da jej bardzo dobre perspektywy do podjęcia pracy w przemyśle(...). Ukończenie samych studiów (...), bez żadnych specjalizacji dawało jej nikłe szanse na znalezienie dobrego zatrudnienia. Dodała, że studia (...), z uwagi na ich specyfikę, można studiować jedynie w systemie stacjonarnym.

(k. 90)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Podniesione przez powoda w apelacji zarzuty nie są trafne. Pomimo lakoniczności i pewnej chaotyczności uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela i przyjmuje za własną wyrażoną w nim przez Sąd Rejonowy ocenę zebranego materiału dowodowego, poczynione na tej podstawie prawidłowe ustalenia faktyczne oraz wyciągnięte wnioski.

Przede wszystkim stwierdzić należy, iż Sąd Okręgowy w pełni zgadza się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż z uwagi na kontynuowanie przez pozwaną nauki w systemie dziennym nie zachodzą okoliczności, które uzasadniałyby uchylenie

obowiązku alimentacyjnego ciążącego na powodzie. Pozwana jest osobą zaangażowaną, ambitną i konsekwentną – korzysta z wszystkich możliwości, aby zdobyć jak najlepsze wykształcenie, jak najwyższe umiejętności i doświadczenie, co umożliwi jej w przyszłości usamodzielnienie się. Nie można skutecznie czynić pozwanej zarzutu, iż w trakcie studiowania (...) (którą ukończyła z tytułem magistra) równolegle podjęła studia na (...), którą ukończyła za nieco ponad rok, a dodatkowo jeszcze od dwóch lat uczy się na kolejnym kierunku na studiach II stopnia. Wręcz przeciwnie – postawa powódki świadczy o tym, że jest odpowiedzialną, rozsądną młodą kobietą, która wie czego chce, jakie są oczekiwania na rynku pracy, i w pełni wykorzystuje czas na uzyskanie jak najwyższych kwalifikacji.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało również - na co nie wskazał w uzasadnieniu Sąd Rejonowy – że pozwana nie posiada majątku, który przynosiłby jej dochody, które mogłaby przeznaczyć na własne utrzymanie. Również dwukrotne wyjazdy przez pozwaną (przed 4 i przed 2 laty) w czasie wakacji zagranicę do pracy oraz odbywane przez nią podróże nie potwierdzają twierdzeń powoda, o rzekomo dobrej sytuacji majątkowej pozwanej. Pieniądze jakie pozwana zarobiła w W.przeznaczyła na swoje bieżące potrzeby – koszty utrzymania się młodej kobiety na studiach w dużym mieście, a przez jakiś czas studiowania w dwóch odległych miastach są znacznie wyższe niż alimenty łożone przez powoda. To samo dotyczy podróży odbywanych przez pozwaną w czasie wakacji – powódka dobrze się uczy i ma prawo do wakacyjnego wypoczynku, a nie jedynie obowiązek dodatkowej pracy, zaś jej tłumaczenia dotyczące wydatków związanych z tymi wyjazdami są logiczne i przekonujące. W rezultacie – pomimo lakonicznego w tej mierze uzasadnienia - Sąd Rejonowy trafnie wskazał, że nadal zachodzą przesłanki do utrzymania obowiązku alimentacyjnego na rzecz powódki, gdyż nie jest się ona w stanie samodzielnie utrzymać, a przy tym nie zachodzą przesłanki negatywne z art. 133 § 3 kro, które uzasadniałyby uchylenie tego obowiązku.

W następnym rzędzie podnieść trzeba, że zarzuty apelacji, że pozwana nie kontynuuje studiów magisterskich na (...), ale rozpoczęła inny kierunek, a dodatkowo robi to w systemie stacjonarnym są całkowicie niesłuszne. Jest faktem oczywistym, że dysponując (już za rok) tytułem magistra (...) sytuacja pozwanej jako poszukującej zatrudnienia na wymagającym w szczególności dla osób młodych rynku pracy będzie wielokrotnie lepsza. Dzięki wszechstronnemu wykształceniu pozwana łatwiej może dostosować się do stawianych jej wymagań i je spełnić – nie musi ograniczać się do szukania pracy w jednej wąskiej branży. Natomiast zarzut studiowania (...)w systemie stacjonarnym, zamiast zaocznym, jest całkowicie nietrafiony, gdyż takiej możliwości nie ma. Nadto należy zaznaczyć, iż wnosząc powództwo powód nie zarzucał córce faktu kontynuowania równolegle nauki na drugim, stacjonarnym kierunku studiów. Powód ograniczył się do twierdzenia, że nie ma wiedzy na temat postępów córki w nauce, gdyż ta go unika, które to twierdzenia pozwana w czasie procesu konsekwentnie kwestionowała. To dopiero w trakcie procesu na ostatniej rozprawie, a już najbardziej we wniesionej apelacji stanowisko powoda ewoluowało w tym właśnie kierunku, ale trzeba podkreślić, że jest to zmiana która nie wpływa na ocenę słuszności żądań z jakimi on wystąpił.

Również zarzuty apelacji dotyczące nieuwzględnienia trudnej sytuacji materialnej i zdrowotnej powoda nie zasługują na uwzględnienie. Wprawdzie Sąd Rejonowy w uzasadnieniu swojego orzeczenia odniósł się do tych kwestii bardzo pobieżnie, to nie mniej jednak doszedł on do trafnych konkluzji. Podobnie jak to przedstawiono powyżej - wnosząc powództwo powód nie uzasadniał swoich żądań swoją trudną sytuacją materialną i zdrowotną. Dopiero z czasem zaczął używać tych argumentów na poparcie swojego stanowiska nie przedstawił wszakże na powyższe żadnych dowodów poza własnymi zeznaniami. Tymczasem zgodnie z treścią art. 6 k.c. to na powodzie ciążył ciężar udowodnienia okoliczności, z których wywodził on skutki prawne. W sytuacji, gdy powód tego nie zrobił Sąd Rejonowy doszedł do prawidłowego wniosku, iż nadal stać jest go na łożenie na utrzymanie córki alimentów w wysokości po 800,- zł miesięcznie.

W rezultacie Sąd Rejonowy trafnie ocenił sytuację materialną i osobistą stron uznając, że nadal zachodzą przesłanki do utrzymania obowiązku alimentacyjnego powoda wobec córki. Sąd nie dopatrył się również w przeprowadzonym postępowaniu żadnych uchybień proceduralnych, które miałyby wpływ na prawidłowość i trafność wydanego rozstrzygnięcia.

W konsekwencji na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację powodów uznając ją za niezasadną.